

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4753/2020
04.02.2021. година
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиоца АА са ..., кога заступа Предраг Кезић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., кога заступа Милан Ђурчић, адвокат из ..., ради раскида уговора о поклону, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1561/20 од 30.06.2020. године, у седници већа одржаној дана 04.02.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УКИДАЈУ СЕ пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1561/20 од 30.06.2020. године и Вишег суда у Ужицу П 5017/18 од 18.05.2020. године и предмет враћа првостепеном суду на поновно суђење.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Ужицу П 5017/18 од 18.05.2020. године, усвојен је тужбени захтев и раскинут уговор о поклону закључен између тужиоца и туженог који је оверен пред Општинским судом у Чајетини под Ов.бр. ../03 од 30.12.2003. године по ком уговору је тужилац као поклонодавац поклонио туженом као поклонопримцу кућу величине 60м² која се састоји од приземља, спрата и поткровља, изграђену на кат. парц. .. КО ... као и право трајног коришћења ове кат. парцеле 1102 м², све уписано у листу непокретности .. КО ..., што је тужени дужан да призна и дозволи да се на основу ове пресуде тужилац упише као власник наведених непокретности и носилац права трајног коришћења кат. парц. .. у Катастру непокретности Општине Чајетина. Истом пресудом обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове поступка у износу од 364.680,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1561/20 од 30.06.2020. године одбијена је жалба туженог и потврђена наведена пресуда и одбијен захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену благовремено је изјавио ревизију тужени због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужени је поднео одговор на ревизију.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду на основу члана 408. Закона о парничном поступку и налази да је ревизија основана.

Према утврђеном чињеничном стању између странака је закључен уговор о поклону који је оверен пред судом под бројем Ов. ../03 дана 30.12.2003. године, којим је тужилац као поклонодавац покљонио своје сину, туженоме кућу површине 60м² у КО ... са правом трајног коришћења парцеле површине 1102 м² задржавајући право доживотног коришћења покљоњене непокретности. У време закључења уговора тужилац је био у поступку развода са бившом супругом, мајком туженог. Након закључења уговора тужилац је засновао брачну заједницу са ВВ и доградио је део куће. Пребивалиште странака је у ... а тужени борави у ... са породицом током годишњег одмора. Односи странака су се пореметили, тужилац је више пута подносио тужбу за оспоравање уговора о поклону а правноснажном пресудом Основног суда у Чајетини П 1880/10 од 28.11.2011. године одбијен је тужбени захтев за утврђење ништавости уговора.

Како је утврђено да је тужени у току 2018. године током боравка на годишњем одмору насилно променио браве на покљоњеној непокретности и дограђеном делу и претио тужиоцу, лично и преко кумова, нижестепени судови су оценили да су испуњени законски услови за опозив поклона из параграфа 567 Грађанског законика за Краљевину Србију, јер предузете радње туженог представљају грубу неблагодарност према поклонодавцу, те су усвојили тужбени захтев и раскинули уговор о поклону.

По оцени Врховног касационог суда за сада се не може прихватити оцена суда о постојању грубе неблагодарности поклонопримца као законском услову за раскид спорног поклона, јер је побијана одлука заснована на погрешној примени материјалног права због чега чињенично стање није у потпуности утврђено. Наиме, прихватајући чињенично стање утврђено у првостепеном поступку другостепени суд није отклонио све нејасноће у вези понашања туженог и постојања његових озбиљних противправних радњи да би се могла оценити правилност примењене санкције у виду опозива односно раскида уговора о поклону.

Уговор о поклону није регулисан позитивним правом и због тога се на основу члана 4. Закона о неважности правних прописа донетих пре 06.04.1941. године и за време непријатељске окупације на овај уговор примењују правна правила имовинског права. По правном правилу из параграфа 567. Грађанског законика Србије поклонодавац може да опозове поклон ако поклонопримац према њему покаже велику неблагодарност наносећи увреду његовом животу, телу, части и нарушавајући његову слободу и имање. Груба неблагодарност као разлог за опозив уговора о поклону је фактичко питање које суд цени узимајући у обзир све околности конкретног случаја, примењујући га као вредносно мерило у контексту правила морала и добрих обичаја.

У овом случају побијана пресуда се заснива на чињеници о промени браве туженог на спорној непокретности и претњама туженог упућених тужиоцу лично и преко кумова – сведока. Међутим исказ тужиоца пред судом садржи чињенице о међусобним несугласицама са сином али и оцену да међу њима није било вербалних свађа осим када му је син изрекао да је власник спорне непокретности 1/1, да међу њима није било конкретних сукоба, да се тужени према њему није агресивно понашао

нити му претио и да тужилац користи и издаје спорну непокретност у ..., што све не подржава јасно став суда о грубој неблагодарности поклонопримца. Истовремено изостала је оцена свеукупних животних и личних прилика странака, околности након развода родитеља туженог, женидбе оца и контекста и озбиљности изјашњавања туженог, вреднованих као претња, те да ли су исте представљале реално угрожавање сигурности тужиоца од стране туженог лично или представљају поруку мајке туженог. Како је наведено изостало за сада се не може прихватити оцена о недопустиво грубом понашању туженог као разлогу за опозив поклона и основаности тужбеног захтева.

У поновном поступку првостепени суд ће отклонити указане неправилности и испитати да ли су тужиоцу упућене озбиљне претње ако јесу шта је од претњи тужиоцу упућено лично од стране туженог и на који начин и у ком контексту а шта је тужилац сазнао од других лица, а затим ће оценити да ли према свим околностима конкретног случаја понашање туженог представља грубу неблагодарност и донети правилну и на закону засновану одлуку.

Са изнетих разлога одлучено је као у изреци решења на основу члана 416. став 2. Закона о парничном поступку.

**Председник већа-судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић